

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.10.2013
COM(2013) 733 final

2011/0195 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

**rådets ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om
den gemensamma fiskeripolitiken**

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

**rådets ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om
den gemensamma fiskeripolitiken**

1. BAKGRUND

Överlämnande av förslaget till Europaparlamentet och rådet (dokument KOM(2011) 425 slutlig – 2011/0195 COD):	13 juli 2011
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande:	28 mars 2012
Regionkommitténs yttrande:	4 maj 2012
Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen:	6 februari 2013
Antagande av rådets ståndpunkt:	17 oktober 2013

2. SYFTE MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Huvudsyftet med förslaget till en ny förordning om den gemensamma fiskeripolitiken är att säkra långsiktigt hållbara miljövillkor för fisket och vattenbruket och att säkra att dessa kan bidra till en tryggad livsmedelsförsörjning.

3. KOMMENTARER TILL RÅDETS STÅNDPUNKT

3.1 Allmänna kommentarer till rådets ståndpunkt

Kommissionen instämmer i rådets ståndpunkt, eftersom kompromisslösningen i den politiska överenskommelsen mellan Europaparlamentet och rådet bevarar de viktigaste inslagen i kommissionens ursprungliga förslag. Det viktigaste är dock att förslaget inbegriper 1. en rättslig skyldighet, med tidsfrister, att förvalta fiskbestånden på ett hållbart sätt, 2. en rättslig skyldighet, med tidsfrister, att se till att fisk inte kastas överbord, och 3. ett system för regionalisering som gör det möjligt att fatta beslut så nära de berörda parterna som möjligt. Övriga ändringar, bl.a. av de fleråriga planerna, reglerna för tillträde till vatten, inrättande av återhämtningsområden för fiskbestånden, tilldelning av fiskemöjligheter, förvaltning av fiskekapaciteten, datainsamling, den externa dimensionen, kontroll och tillsyn samt samråd med och sammansättning av rådgivande nämnder kan också godtas av kommissionen.

3.2 Europaparlamentets ändringsförslag vid första behandlingen:

Europaparlamentet lämnade över 230 ändringsförslag avseende hela kommissionsförslaget. De flesta av dessa ändringsförslag avsåg mer än ett stycke i en artikel.

Under trepartsmötena har Europaparlamentets ändringsförslag granskats och förhandlats. Resultatet blev att inte ett enda av ändringsförslagen inbegreps fullständigt i rådets ståndpunkt vid första behandlingen, med undantag av följande: Ändringsförslagen 116 (medlemsstaternas

nödåtgärder), 118 (undvikande och minimering av oönskad fångst), 137 (system med överlåtbara fiskenyttjanderätter) 243 (expertgrupp för kontroll av efterlevnaden), 196 (bidrag till kontrollkostnaderna) och 200 (inrättande av nya rådgivande nämnder). Dessa inbegreps utan eller med endast smärre justeringar.

För många av Europaparlamentets ändringsförslag gäller att rådets ståndpunkt har formulerats på så sätt att den omfattar (åtminstone delvis eller helt) huvuddragen i ändringsförslagen. Detta gäller särskilt artikel 2 (mål, ändringsförslagen 60, 61 och 235), artikel 3 (principerna om god förvaltning, ändringsförslagen 62 och 220), artiklarna 6, 7 och 8 (allmänna bestämmelser om bevarandeåtgärder, typer av åtgärder och inrättande av återhämtningsområden för fiskbestånden, ändringsförslagen 101, 102 och 103) och de tekniska åtgärderna (ändringsförslagen 104 och 295), artiklarna 9 och 10 (fleråriga planer, ändringsförslagen 105, 106, 107, 108 och 239), artikel 11 (bevarandeåtgärder med avseende på efterlevnaden av unionens miljölagstiftning, ändringsförslagen 109, 111 och 258), artikel 12 (kommissionens nödgärder, ändringsförslag 115), artikel 15 (skyldighet att landa fångst, ändringsförslag 119), artiklarna 16 och 17 (fiskemöjligheter, ändringsförslagen 120, 227, 264, 293 och 301), artiklarna 20 och 21 (medlemsstaternas bevarandeåtgärder, ändringsförslagen 131–136), artiklarna 22–24 (förvaltningen av flottkapacitet, ändringsförslagen 138, 241, 139, 140 och 141), artikel 25 (en vetenskaplig bas för fiskeriförvaltningen och samråd med vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen, ändringsförslagen 142–160 och 285), artiklarna 28–32 (extern politik, ändringsförslagen 161–176 och 230), artikel 34 (vattenbruk, ändringsförslagen 178–181 och 242), artikel 35 (den gemensamma marknadsordningen, ändringsförslagen 183–188), artikel 44 (rådgivande nämnder ändringsförslagen 201 och 202), och de nya artiklarna 49 och 50 (om utvärdering och årsrapporter från kommissionen, ändringsförslagen 209 och 210).

I artikel 18 (regionalisering, ändringsförslagen 121–130) införs få delar av Europaparlamentets ändringsförslag i rådets ståndpunkt (Europaparlamentet godkände rådets alternativ i enlighet med rådets text). Ändringsförslagen avseende artikel 36 (kontroll och tillsyn, ändringar 189–193, 195, 225 och 226) och artiklarna 41 och 42 (finansieringsinstrument, ändringsförslagen 197, 199 och 302) införlivades endast delvis i rådets ståndpunkt.

3.3 Nya bestämmelser som rådet infört samt kommissionens synpunkter på dessa

Rådet införde inte några andra nya bestämmelser än de som redan hade införts av Europaparlamentet (återhämtningsområden för fiskbestånden, undvikande av oönskad fångst och klara kriterier för medlemsstaterna vid tilldelningen av kvoter).

Rådet utvidgade dock räckvidden för regionalisering, från att endast ha avsett fleråriga planer och ramarna för de tekniska åtgärderna till att omfatta åtgärder med miljökrav, antagandet av särskilda planer vad avser fångst som kastas över bord och andra bevarandeåtgärder. Kommissionen kan godta regionaliseringsmodellen och en mer omfattande räckvidd för den omarbetade regionaliseringsmodellen.

Rådet har även ändrat kommissionens förslag om förvaltning av fiskekapaciteten. Samtidigt som rådet är överens med Europaparlamentet om att medlemsstaternas skyldighet att införa ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter bör avskaffas inför rådet systemet på nytt men som frivilligt för att medlemsstaterna ska kunna välja om de ska införa överlåtbara fiskenyttjanderätter eller inte. Rådet och Europaparlamentet har kommit överens om detta frivilliga system i kombination med en fortsatt tillämpning av nuvarande åtgärder avseende flottkapaciteten och en ytterligare skyldighet för medlemsstaterna att i tillämpliga fall utarbeta åtgärdsplaner för att uppnå en balans mellan sina flottor och respektive fiskemöjligheter i ett längre tidsperspektiv. Kommissionen kan godta denna kompromiss eftersom den kan leda till

goda resultat vad gäller anpassningen av flottkapaciteten i kombination med de finansiella villkor som infördes i den överenskomna texten och som kommissionen anser vara proportionerliga.

3.4 Problem i samband med antagandet av ståndpunkten vid första behandlingen och kommissionens ståndpunkt i det hänseendet

Under slutförandet av förhandlingarna nåddes en överenskommelse om överföring av befogenheter till kommissionen genom delegerade akter och genomförandeakter. Kommissionen kan godta denna överenskommelse. Särskilt formerna för delegerade akter/genomförandeakter inom ramen för en regionalisering uppfyller de institutionella kraven och kommer att bidra till att skapa en mer effektiv politik.

När det gäller specifika institutionella bestämmelser i regionaliseringsmodellen (artikel 18) och begränsningen av kommissionens befogenheter enligt kommittéförfarandet i förhållande till artikel 22 (genomförandebestämmelser för systemet för in- och utträde) anser kommissionen att det är nödvändigt att göra ett uttalande för att förtydliga sin ståndpunkt.

På samma sätt anser kommissionen att det är nödvändigt att göra ett uttalande om sin ståndpunkt vad gäller bestämmelserna i del VI (extern politik) och i synnerhet i artikel 28.3.

4 SLUTSATS

Kommissionen kan godta rådets ståndpunkt, vilken är ett resultat av förhandlingarna med Europaparlamentet. Kommissionen anser dock att det är nödvändigt att göra ett uttalande om artikel 18.1, 18.3, 18.7 och 18.8, del VI (särskilt artikel 28.3) och artikel 47.2 andra delen (rörande artikel 22), enligt följande:

Avseende artikel 18

((Om punkterna 1 och 3)) Kommissionen understryker att kommissionens befogenhet att anta åtgärder som anges i medlemsstaternas gemensamma rekommendationer genom genomförandeakter eller delegerade akter inte kan påverka kommissionens frihet att anta sådana akter.

(Om punkt 7) Möjligheten för de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse att utarbeta allmänna gemensamma rekommendationer kan inte påverka kommissionens exklusiva initiativrätt när det gäller att lägga fram förslag på området för den gemensamma fiskeripolitiken.

(Om punkt 8) Mot bakgrund av artikel 2.1 i EUF-fördraget kan punkt 8 inte tolkas som att medlemsstaterna, om annan unionslagstiftning saknas, automatiskt bemyndigas att anta rättsligt bindande akter på ett område där unionen har exklusiv behörighet. Om kommissionen anser att sådana akter inte är förenliga med målen för den gemensamma fiskeripolitiken, bör medlemsstaterna agera i enlighet med principen om lojalt samarbete i syfte att undanröja sådant som eventuellt är oförenligt med unionsrätten.

Avseende del VI, särskilt artikel 28.3

Bestämmelserna om den externa politiken i del VI påverkar inte giltigheten av rådsbeslut eller förhandlingsdirektiv från rådet till kommissionen eller av avtal som ingåtts med tredjestater eller organisationer i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.

Avseende artikel 47.2 andra delen

Kommissionen betonar att det strider mot både ordalydelsen och andemeningen i förordning (EU) nr 182/2011 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13) att åberopa artikel 5.4 andra stycket b på ett systematiskt sätt. För att denna bestämmelse ska användas måste det finnas ett särskilt behov av att avvika från principen om att kommissionen får anta ett utkast till genomförandeakt om inget yttrande avges. Eftersom detta är ett undantag från den allmänna regel som fastställs i artikel 5.4, kan inte användningen av andra stycket b enbart anses ingå i lagstiftarens "utrymme för skönsmässig bedömning", utan användningen måste tolkas restriktivt och därmed också motiveras.